

Sygn. akt IV KK 177/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Marek Motuk (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 3 czerwca 2022 r. w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

sprawy **Ł. S. (S.)**

skazanego z art. 202 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 27 października 2021 r., sygn. akt II K [...]

1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt

5 k.p.k. umarza postępowanie;

2. kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 27 października 2021 r., sygn. akt II K [...], uznał oskarżonego Ł. S. (syna P. i A. z domu F., ur. [...] 1994 r. w W.) za winnego popełnienia przestępstwa z art. 202 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r. i za to, na mocy art. 202 § 3

k.k. przy zast. art. 4 § 1 k.k., wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt 1). Nadto, Sąd Rejonowy orzekł w przedmiocie dowodów rzeczowych (pkt 2 i 3) oraz kosztów procesu (pkt 4).

Wymieniony wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 4 listopada 2021 r. (k.267).

W dniu 25 kwietnia 2022 r. (data prezentaty) do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja Prokuratora Generalnego od ww. wyroku Sądu Rejonowego w W.. Wyrok ten został zaskarżony w całości na korzyść Ł. S.

Skarżący zarzucił rażące naruszenie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., polegające na przeprowadzeniu postępowania i wydaniu wobec Ł. S. wyroku skazującego, podczas gdy oskarżony ten zmarł przed jego wydaniem, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

Zarzucając powyższe, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, co uprawniało do jej uwzględnienia na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Jak wynika z protokołu rozprawy głównej, oskarżony Ł. S. nie stawiał się na rozprawę przed Sądem Rejonowym w W. w dniu 27 października 2021 r., o której terminie został prawidłowo zawiadomiony w dniu 16 lipca 2021 r. (korespondencję sądową oskarżony odebrał osobiście – k.263a). W tym stanie rzeczy, Sąd Rejonowy – na podstawie art. 374 § 1 k.p.k. – postanowił prowadzić postępowanie pomimo nieobecności oskarżonego, uznając jego obecność na rozprawie za nieobowiązkową, po czym wydał wyrok skazujący.

Z danych, które do akt niniejszej sprawy dołączone zostały po dacie zaskarżonego wyroku (tj. po dniu 27 października 2021 r.) wynika, że skazany tym orzeczeniem Ł. S. (syna P. i A. z domu F., ur. [...]1994 r. w W.), zmarł w dniu [...] 2021 r. (nr aktu zgonu [...]). Oznacza, że w niniejszej sprawie już na etapie postępowania przed Sądem Rejonowym wystąpiła negatywna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., która powinna skutkować umorzeniem

postępowania karnego, niemniej sąd ten w chwili orzekania nie dysponował informacją o zgonie oskarżonego.

Rację ma zatem skarżący, że w omawianym przypadku – w sytuacji wydania wyroku skazującego mimo zaistnienia okoliczności wyłączającej postępowania w postaci śmierci oskarżonego (art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.) – doszło do zmaterializowania bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. Wystąpienie tej przesłanki nie jest zależne od świadomości organu orzeczniczego co do określonych faktów i ma zupełnie zobiektywizowany charakter (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2019 r., V KK 16/19, LEX nr 2612846). Mając na uwadze treść art. 529 k.p.k. należy skonstatować, że śmierć oskarżonego nie stanowi negatywnej przesłanki postępowania kasacyjnego, jeśli kasacja została wniesiona na korzyść oskarżonego.

Konkludując, stwierdzenie wyżej opisanego uchybienia – przy spełnieniu warunku z art. 439 § 2 k.p.k. – musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i wydaniem orzeczenia następczego o umorzeniu postępowania karnego wobec Ł. S.

O kosztach procesu rozstrzygnięto stosownie do treści art. 632 pkt 2 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[a.s.]